

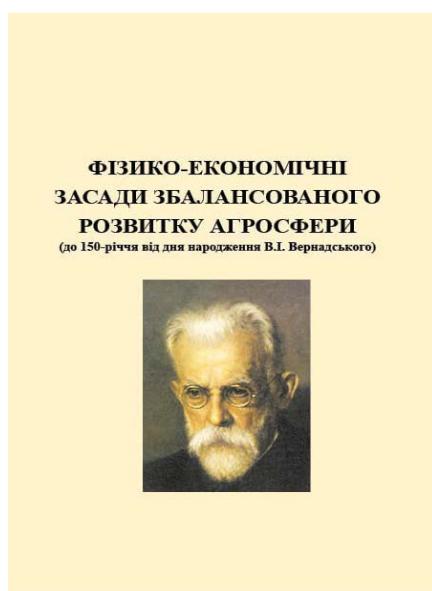
❖ Наукові видання з актуальних проблем АПК

Національний науковий центр „Інститут аграрної економіки” пропонує наукові видання з проблем соціально-економічного розвитку сільських територій; організації сільськогосподарського виробництва та земельних відносин; ціноутворення, інфраструктури ринку та розвитку наукових інновацій; фінансів, обліку та інвестицій. Вони розраховані на керівників і спеціалістів АПК, науковців, студентів аграрних вузів, широкий загал сіль

Фізико-економічні засади збалансованого розвитку агросфери

**Наукове видання (до 150-річчя від дня народження В.І. Вернадського):
збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції, 11 квітня
2013 р., Київ / відп. ред. Ю.О. Лупенко. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 302 с.**

Висвітлено історико-економічний вимір становлення й розвитку української наукової школи фізичної економії. Охарактеризовано наукову спадщину В. Вернадського і визначено перспективи розвитку українського та загальнолюдського фізико-економічного надбання. Розкрито організаційні, економічні й управлінські інновації в контексті ідей фізичної економії й окреслено стратегічні орієнтири збалансованого розвитку агросфери на засадах фізичної економії.

Керуючись доробком академіка В.І. Вернадського та українських подвижників фізичної економії, запропоновано започаткувати деякі невідкладні реформи, що стосуються:

наукового обґрунтування й освітнього за-
безпечення стратегії збалансованого розвит-
ку агросфери на засадах фізичної економії.
Для досягнення цієї безальтернативної мети
необхідно розгорнути фундаментальні та
прикладні фізико-економічні дослідження;

впровадження фізико-економічних прак-
тик господарювання, що забезпечують ви-
ведення аграрного сектору економіки на
шлях збалансованого розвитку. Необхідно
розвочати формування в агросфері нових
супільното-господарських структур.

Сукупність антиентропійних фотосинте-
тических еколо-економіческих, ентропійних
техніко-економіческих, антиентропійних не
фотосинетических, ентропійних енергетич-
еских та антиентропійних владо-інтелектуаль-
еских систем дасть змогу будувати кластери з
властивостями самовідтворюваності, само-
достатності та ін. Подальші трансформації
дадуть змогу впроваджувати кластерні ме-
режі й інфраструктури, а в перспективі – ви-
будовувати ініційовані Україною транснаці-
ональні та трансконтинентальні корпорації.

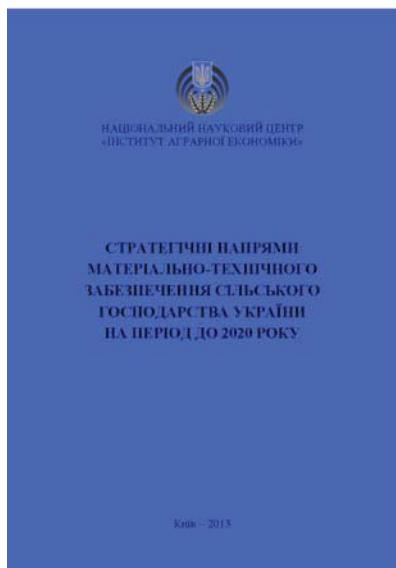
Це відкриваємо можливості створення
стійкого до кризогенних викликів аграрного
сектору та сприяння його розвиткові безпе-
чним для України шляхом.

Видання розраховано на науковців, ви-
кладачів, широке коло читачів.

*

Стратегічні напрями матеріально-технічного забезпечення сільського господарства України на період до 2020 року

Науково-виробниче видання / [Підлісецький Г.М., Могилова М.М.,
Білоусько Я.К., Герун М.І., Доронін А.В., Вишневецька В.О.,
Косарєва Т.В., Соловей Д.Ю.] ; за ред. Ю.О. Лупенка, Г.М. Підлісецького. –
К. : ННЦ ІАЕ, 2013. – 40 с.

Розвиток АПК, як і сільськогосподарського виробництва, передбачає наявність матеріально-технічної бази, що відповідає рівню передових країн світу та вимогам новітніх технологій. Підвищення рівня фондозабезпеченості сільського господарства, відповідність основних засобів світовим стандартам, розвиток техніко-технологічного потенціалу аграрного виробництва на інноваційній основі є першочерговим стратегічним завданням.

За рівнем забезпеченості сільського господарства матеріально-технічними ресурсами Україна поступається розвиненим країнам світу. Кількість та якість основних виробничих засобів не відповідає технологічній потребі. У середньому по Україні на 1 га сільськогосподарських угідь припадає у 5–7 разів менше основних засобів, ніж у сільськогосподарських підприємствах із сформованою матеріально-технічною базою. Надто низький рівень фондооснащеності у малих і середніх господарствах із площею посівів до

250 га, які становлять понад 2/3 їх загальної кількості. Тенденції відтворення галузевих основних засобів гірші, ніж у цілому по національній економіці. Структура авансованого аграрного капіталу характеризується диспропорційністю не на користь основних виробничих засобів.

Наукове обґрунтування стратегії розвитку сільського господарства передбачає визначення напрямів формування матеріально-технічної бази, яка б відповідала світовим стандартам і сучасним вимогам щодо новітніх технологій. Нарощування фондозабезпеченості аграрного виробництва відповідно до інноваційно-інвестиційної моделі розвитку галузі з урахуванням багатоукладності на селі є важливим стратегічним завданням.

На основі наукових розробок обґрунтовано стратегічні напрями матеріально-технічного забезпечення сільського господарства України на період до 2020 року, що передбачають забезпечення відтворення й оновлення галузевих основних засобів, підвищення рівня техніко-технологічного оснащення аграрного виробництва, своєчасного і в повному обсязі забезпечення сільського господарства паливно-енергетичними ресурсами, оновлення основних засобів харчової промисловості в контексті транспортно-логістичного забезпечення АПК та заходи щодо їх досягнення.

Видання розраховано на працівників органів державного управління, науковців, фахівців сільського господарства, викладачів та аспірантів вищих навчальних закладів аграрної освіти.

*

Еволюція сільськогосподарських підприємств

Науково-виробниче видання / Дієсперов В.С. – К. : ННЦ ІАЕ, 2013. – 290 с.

Успішний сільський і сільськогосподарський розвиток досяжний еволюційним шляхом, з урахуванням особливостей економіки країни, історичного досвіду селянства, за всебічної державної підтримки, яка виключає волонтаристські й авторитарні методи управління.

Аналіз столітнього досвіду дає підстави для висновку про необхідність формування вітчизняної моделі сільського підприємства. При збереженні основного аграрного напряму вона об'єднуватиме диверсифіковану

діяльність на сільській території і діятиме в кооперації з господарствами населення.

У виданні проаналізовано розвиток вітчизняних сільськогосподарських підприємств від початку ХХ ст. до наших днів. Предметом критичного аналізу стали організаційні перетворення в аграрному виробництві, економічний механізм підприємств, динаміка й ефективність виробництва, соціальна проблематика села. Ситуація проілюстрована прикладами функціонування підприємств з усіх регіонів країни.

За зростаючої ролі самоврядування на закріплений території має досягатись єдність у системі: село (кілька населених пунктів) – сільська рада – місцеве підприємство.

Ефективність сільськогосподарського виробництва в Україні забезпечується його інтенсифікацією. Умовою цього є стабільне, надійне землекористування господарств і соціальна відповідальність підприємств за раціональне використання природних і трудових ресурсів.

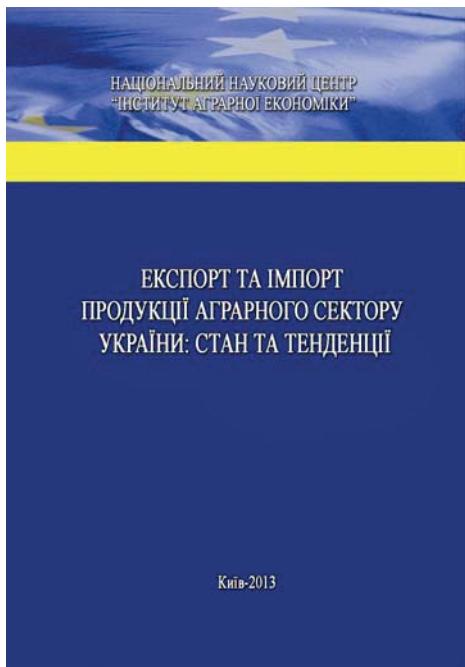
Майбутнє України залежить від того, як вона використає свій величезний сільськогосподарський потенціал. Активна позиція суспільства стане гарантією того, що аграрний розвиток країни спрямовуватиметься на правильний шлях.

Видання розраховано на широке коло читачів, які небайдужі до майбутнього українського села й аграрного сектору економіки.

*

Експорт та імпорт продукції аграрного сектору України: стан та тенденції

**Наукове видання / С.М. Кваша, В.І. Власов, Н.В. Кривенко та ін.;
[за ред. С.М. Кваші]. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 82 с.**

У науковій праці проведено аналітичне узагальнення стану і тенденцій розвитку експорту-імпорту сільськогосподарської продукції. Викладено результати економічного аналізу зовнішньої торгівлі України продукцією аграрного сектору за 2005–2012 рр. по регіонах світу та товарних групах 01-24 УКТ ЗЕД: 1) продукція рослинництва; 2) продукція тваринництва; 3) продукція олійно-жирової промисловості; 4) продукція харової промисловості з оцінками

кон'юнктури і висновками щодо подальшого розвитку.

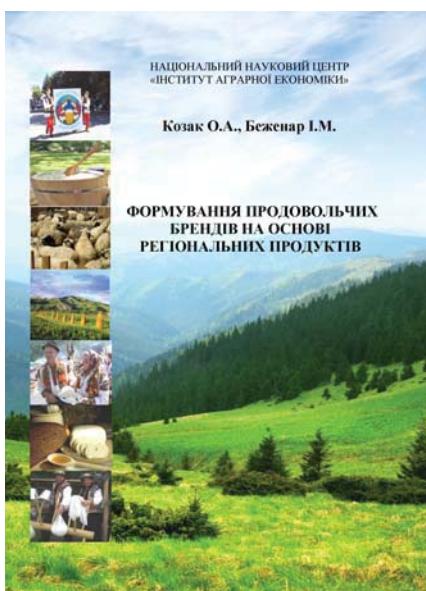
Поглиблена увагу приділено аналізу обсягів експорту й імпорту сільськогосподарської продукції в країнах-членах Європейського Союзу як важливого торговельного партнера України. Оцінка розвитку багатосторонніх зовнішньоекономічних зв'язків з ЄС надзвичайно важлива для аграрного сектору України ще й у контексті підписання Угоди про асоціацію та подальшого формування зони вільної торгівлі з ЄС.

У виданні використано сучасні методи наукових досліджень, офіційні статистичні дані розвитку аграрного сектору України та країн-членів ЄС, що буде корисним для органів державного управління, наукових працівників і керівників та спеціалістів аграрного сектору економіки України. За результатами аналізу запропоновано заходи щодо нарощування обсягів експорту окремих груп аграрної продукції України, зокрема до країн ЄС. Важливим елементом має стати пошук нових зовнішніх сегментів світових продовольчих ринків, посилення й активізація роботи на них в умовах міжнародної конкуренції з метою формування постійної присутності української сільськогосподарської продукції.

*

Формування продовольчих брендів на основі регіональних продуктів

Наукове видання / О.А. Козак, І.М. Беженар. – К. : ННЦ ІАЕ, 2013. – 84 с.

Виробництво сільськогосподарської продукції та продовольства в умовах ринку орієнтоване на споживача, який дедалі вибагливіший при виборі продукту. До цього спонукає наявність на ринку значної кількості конкурентної пропозиції при поступовому зростанні доходів населення. З метою більшого приваблення споживачів виробники почали розробляти й запроваджувати систему управління та просування на ринок своєї продукції під торговою маркою (брендом). Цей напрям набув значного розвитку в

світі, а для певної частини споживачів популярність і репутація торгової марки стали основними критеріями при виборі товару. Особливого поширення набули продовольчі бренди, серед яких і ті, що сформовані на основі регіональних продуктів. Переваги від їх створення є і для виробників, які одержують додатковий дохід за рахунок бренду, і для регіону, де вони виникли, через підвищення його інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності.

У пропонованому виданні розглянуто основні теоретичні засади формування продовольчих брендів на основі регіональних продуктів. Наведено результати опитування виробників і споживачів регіонального продукту Карпатського регіону – Рахівської бринзи, проведеного під час фестивалю-ярмарку «Гуцульська бринза» в 2012 році. Визначено місце регіонального продукту в розвитку сільських територій як кластериутворюючого елемента.

Видання розраховано на широке коло керівників і спеціалістів сільськогосподарських підприємств, органів усіх ланок управління, науковців, викладачів та аспірантів, студентів.

* * *